

Poezia për ditën e pavarsisë
Autori - Fatjon Bunga

KJO BISEDË VRASTARE

Nis vërshoj nëpër shqipni
bashkë me mue edhe loti
rënkon zemra më dridhet koci
ku e kam rinin apo vallë kush ma mori

Ecë nëpër fshatra nuk shoh askënd
shkoj dhe nëpër shkolla të kësaj shqipni
e të mbyllura janë dyer & dritare
kërkoj të ves dikënd për këto shkolla
askush nuk përgjigjet

Eci edhe pak kësaj rruge
gjej nje plak ulur këmb kryq në derë
tu ngjat jeta bac i them
mir se erdhe birë në këto troje të shkreta
më thotë me zemër të thyer

nis e bisedoj me ta
e pyes për rinin për të ardhmen e këtij vendi
ku janë
Më kthehet me lotë në sy
bir për rinin e këtij vendi shko e vetë në at kurbet të zi
mue më vetë a ka kush me mi mbyll këta sy kur fryma të më ndalojë

e kqyra në sy e sytë e mij me lotë ishin
edhe trupi më rrëqethej nga fjalët e tij
stopova në vend nuk disha çkaf ti thoja
me pa që po lotoja edhe më tha birr ma mir djemtë e kësaj shqipnie ti
kishte mar lufta

U habita nga fjalët e tij që kur i thoshte i dridhej mjekrra
Nuk dala i thash bac ato janë gjalle e vijnë në këto troje
jo jo bre bir i jem , se i qanim një ditë e jo si tash po vajtoj për ta cdo
ditë
e kjo nuk asht në rregull birë
Të rinosh shtetin e huaj me fëmijt tuaj

Mbylla bisedën me ta
shkëmbyem nga një cigare

u largova duke qarë nga fjalët e tij
Më përcolli deri tek porta
më tha bir
Nëse ke gjak shqiptari e bes e burrni fjalët e mija g'dhendi në gurë
që ti shikojnë brezat që do vijnë

I përlotur isha në maksimum
shpesh edhe trupi më dridhej
i thash veç dy fjalë
Ti paç jetë të gjatë
E fjalët e tua për të ardhmen do mbeten gjallë

Më dha dorën më puthi në ball
Rruga e mbarë të qoftë bir shqipnie
paç jetë të gjatë e gëzofsh këto troje
mos u plaksh kurr me mbetë si une plak vetmie

E përqafova duke u dridhur
fjalët e tua qofshin për jetë e motë
U largova i mërzhitur e po mendoja me veti
pse more vllazën po e leni kët SHQIPNI